

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 70.837 van 16 januari 1998

A. 58.291/VIII-334
(voorheen VI-11.875)

In zake : **LAQUAY** Henri,
Vanderborghstraat 11
1080 Brussel,

tegen :

1. **de Belgische Staat,**
vertegenwoordigd door de
Minister van Ambtenarenzaken,
2. **de Interdepartementale stage-**
commissie.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 3 juni 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij Henri LAQUAY de nietigverklaring vordert van de beslissing van 18 maart 1994 waarbij de interdepartementale stagecommissie weigert hem het geschiktheidsbrevet af te geven voor het uitoefenen van de functie van opleidingsdirecteur, welke beslissing hem ter kennis is gebracht bij brief d.d. 7 april 1994 van de directeur-generaal van de opleiding;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer PAQUET, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 9 juli 1997, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories van verzoeker en van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 19 november 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 9 januari 1998;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van de heer BARTHELEMY, adjunct-adviseur, die voor de verwerende partijen verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw DAGNELIE, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker ambtenaar is bij het Ministerie van Volksgezondheid en sedert 1979 aangewezen is als opleidingsfunctionaris bij de algemene directie voor selectie en vorming (A.D.S.V.) van het Ministerie van Ambtenarenzaken om er de vakken Inleiding tot het recht en Beginselen van gerechtelijk recht te onderwijzen; dat hij zich in 1993 kandidaat heeft gesteld voor het verkrijgen van een geschiktheidsbrevet van opleidingsdirecteur en van de directeur-generaal van de opleiding aan de daartoe georganiseerde

opleidingscyclus heeft mogen deelnemen; dat de kandidaten verzocht zijn een individueel werk te maken om te kunnen nagaan of ze in staat zijn de methodologische gegevens die zij tijdens de opleidingscyclus hebben bestudeerd in de praktijk te brengen met toepassing van de instructies die zij op 17 december 1993 hebben gekregen; dat verzoeker als onderwerp voor zijn werk gekozen heeft voor een opleidingsproject dat bestemd is voor de artsen die met het medisch schooltoezicht belast zijn en ertoe strekt de efficiëntie van hun optreden te verhogen ten aanzien van de kinderen die het slachtoffer zijn van mishandeling; dat zijn project op 10 januari 1994 is besproken samen met de ambtenaar die voor de follow-up van zijn project diende te zorgen; dat hij vervolgens een schriftelijk werk heeft ingediend dat hij op 25 februari 1994 mondeling aan de commissie heeft voorgesteld;

Overwegende dat de groep experts die de commissie vormen het schriftelijke werk en de mondelinge uiteenzetting van verzoeker als volgt beoordeeld hebben :

" Het werk zit volledig naast de kwestie. Het is zeker van belang maar houdt geenszins rekening met de instructies die gegeven zijn.
De kandidaat is duidelijk een uitstekend pedagoog, maar doordat hij niet begrepen heeft wat men van hem verwachtte, geeft hij volledig onnauwkeurige antwoorden. Voor de groep is een goed ambtenaar verschenen die echter niet beantwoordt aan het profiel van de functie";

dat de directeur-generaal van de opleiding zich op 18 maart 1994 in de volgende bewoordingen tot de interdepartementale stagecommissie heeft gericht :

" Overeenkomstig artikel 48quinquies van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel en de interpretatie die de Raad van State daarvan in arrest nr. 41.912 van 8 februari 1993 heeft gegeven, verklaar ik de conclusies over te nemen van de groep experts die is opgericht in het kader van

de procedure voor de toekenning van de brevetten van opleidingsdirecteur. Bijgevolg dient de nota van die groep experts te worden beschouwd als het door de directeur-generaal van de opleiding aan uw commissie voorgelegde verslag";

dat de interdepartementale stagecommissie dezelfde dag besloten heeft het geschiktheidsbrevet af te geven aan zeven kandidaten en het te weigeren aan tien andere kandidaten, waaronder verzoeker; dat deze daarvan op de hoogte is gebracht bij een als volgt gestelde brief d.d. 7 april 1994 van de directeur-generaal van de opleiding :

" Tot mijn spijt moet ik u meedelen dat de interdepartementale stagecommissie tijdens haar vergadering van 18 maart 1994 besloten heeft u het geschiktheidsbrevet voor de functie van opleidingsdirecteur niet toe te kennen.

De commissie heeft haar beslissing als volgt gemotiveerd :

' Hoewel de kandidaat het bewijs levert dat hij over opmerkelijke pedagogische kwaliteiten beschikt, heeft hij niet voldaan aan verscheidene door de commissie aangenomen beoordelingscriteria, zoals de nauwkeurigheid van de methode, de zin voor synthese, de afstemming van de handelingen op de doelstellingen en de zin voor realiteit'.";

Overwegende dat de tweede verwerende partij buiten de zaak behoort te worden gesteld;

Overwegende dat verzoeker onder meer een middel, het tweede van het verzoekschrift, ontleent "aan schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan ontstentenis van passende motivering, aan tegenstrijdigheid van de motieven, aan kennelijke dwaling en aan machtsoverschrijding"; dat hij in wezen uiteenzet dat de verwerende partij zichzelf tegenspreekt wanneer zij hem zulke grote tekortkomingen verwijt als een gebrek aan nauwkeurigheid, aan zin voor synthese en voor realiteit, terwijl diezelfde verwerende

partij "in hem kennelijk alleen kwaliteiten vindt wanneer zij in het kader van haar eigen opleidingscursussen op zijn diensten een beroep doet" aangezien hij sedert meer dan vijftien jaar opleidingsfunctionaris bij de A.D.S.V. is; dat hij in zijn memorie van wederantwoord voorts aanvoert dat "redelijkerwijze niet kan worden aangenomen dat wanneer een werk in de ontwerpfase voortdurend door een met de follow-up belast wetenschappelijk directeur is goedgekeurd, het nadien wordt verworpen door de commissie - waarvan diezelfde directeur deel uitmaakt - wegens zulke grote tekortkomingen als die welke aangegeven zijn";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen de functie van opleidingsfunctionaris en die van opleidingsdirecteur en dat zij de "opmerkelijke pedagogische kwaliteiten" van verzoeker overigens heeft erkend; dat zij opmerkt dat het door verzoeker gevolgde opleidingsprogramma, naast het loutere beheer van de opleidingen, ook "de institutionele context, de begeleiding van de stagiairs, de capaciteiten, de opleidingsprojecten, het didactisch materiaal, de methodes en technieken van human resource management, de budgetten en de contracten omvatte"; dat zij nog uiteenzet dat de commissie een lijst met beoordelingscriteria had opgesteld en die aan de kandidaten had meegedeeld, waardoor zij van de kandidaten een objectieve en eenvormige evaluatie heeft kunnen maken die haar ertoe gebracht heeft te oordelen dat verzoeker niet aan de volgende voorwaarden voldeed : "nauwkeurigheid van de methode, zin voor synthese, afstemming van de handelingen op de doelstellingen, zin voor realiteit";

Overwegende dat de partijen in hun laatste memorie twisten over de kwaliteit van het door verzoeker ingediende werk; dat de daarin gevoerde betwisting niets uit te staan heeft met het onderzoek van het middel;

Overwegende dat de bestreden handeling, waarvan bij de brief d.d. 7 april 1994 van de directeur-generaal van de opleiding aan verzoeker kennis is gegeven, vermeldt dat daarin de motivering van de interdepartementale stagecommissie wordt overgenomen en dat die motivering daarin in extenso wordt weergegeven; dat het verslag van de voormelde commissie geen enkel motief bevat voor de weigering om het geschiktheidsbrevet voor het uitoefenen van de functie van opleidingsdirecteur aan verzoeker af te geven, maar verwijst naar het verslag van de directeur-generaal van de opleiding, die, zelf, de motieven heeft bekrachtigd die de commissie van experts had aangenomen; dat de aan de interdepartementale stagecommissie toegeschreven motivering echter met die van de commissie van experts alleen overeenkomt wat betreft de pedagogische kwaliteiten die aan verzoeker worden toegekend; dat de verwijten die in de bestreden handeling tegen hem worden geuit daarentegen niet overeenstemmen met die welke de commissie van experts heeft geuit, terwijl niets in het dossier het mogelijk maakt de motivering van de bestreden handeling als gestaafd te beschouwen; dat de oordelen die zowel door de verwerende partij als door de commissie van experts zijn geveld overigens niet méér zijn dan niet gestaafde en niet gespecificeerde beweringen; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat er niet behoeft te worden ingegaan op het eerste middel van het verzoekschrift dat, gesteld dat het gegrond is, niet tot een ruimere nietigverklaring zou kunnen leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De interdepartementale stagecommissie wordt
buiten de zaak gesteld.

Artikel 2.

Vernietigd wordt de beslissing van 18 maart 1994 waarbij de interdepartementale stagecommissie weigert aan Henri LAQUAY het geschiktheidsbrevet af te geven voor het uitoefenen van de functie van opleidingsdirecteur, welke beslissing hem ter kennis is gebracht bij brief d.d. 7 april 1994 van de directeur-generaal van de opleiding.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzitting, op zestien januari 1900 achtennegentig
door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

IENAEÉÇ ÈIÆIÆÆÈÈÈIÉÇ ÀNÉÆÆ -,
 ÆEIIÆ ÈÈÀ IÆ ÆE IENÆÈ ÈÈ ÆE IÀÀ
 IÆ ÈIÆÆ ÇÆÆSiÆÈÆÆIÆ ÈÈ -, ÈÀÈIÆIÆ "κ"